

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Reconciliatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

bationes ex propositionibus conficiantur, & ratiocinationes qua-
stionibus sint. *lib. 1. Topic. c. 3.*

Ratiocinationum essentia rei principium est. *Metaphys. lib. 17. c. 4.*

Eorum omnium quae vel medio continentur, vel conclusione v-
na est & eadem ratiocinatio: si haec in conclusione ponantur in me-
dio. *lib. 2. de Resolut. cap. 1.*

Potest fieri ut pronuntiata vera sint ea, quibus constat ratio cina-
tio, non unquam etiam falsa: alterum ut verum sit, alterum falsum. *lib. 2. de Resolut. c. 2.*

Neque ratiocinatio efficietur, si pro habitu sumas res eas, quae ab
habitu appellationem habent, ut si pro sanitate sanum, collocetur,
pro morbo aegrum. *lib. 1. de Resolut. c. 36.*

Quoties aliquid ratiocinatione concludimus, non sumimus
quid sit ratiocinatio quandoquidem est ita semper affecta vnaque
que propositio, ex qua constat ratiocinatio ad alteram: ut illam ve-
luti totum, aut veluti illius pars quaedam respiciat. *lib. 2. de De-
monstr. cap. 6. T. 5.*

Dialectici aut ratiocinatione, aut inductione differunt. Vtraque
enim argumentatione ex his quae ante cognita sunt id quod qua-
eritur, docetur. Illa quidem acceptis quibusdam quali perceptis &
cognitis ab his quibusdam disputatur. Hac vero, ob id quod res vni-
ueria efficiuntur per singularia, quae sunt: vniuersi quae manifestata. *lib. 1. de
monstr. c. 1. T. 1.*

Is qui sic ratiocinatur & concludit ratiocinatione dubiis & perspi-
cuis: id quod dubium est, aperit & ostendit. *lib. 8. Topic. c. 3.*

Eiusdem est tam quod credibile est, quam quod credibile videtur
perspicere, ut Dialectica tam syllogismum quam apparentem syl-
logismum. *Arist. lib. 1. Rhet. ad Theodect. c. 1.*

soluatur, quam grauis est culpa discordiae, qua nec in unum
nec proximus reconciliatur. Debemus itaque ad proximum
longe positum longaque distantem mente ire, & quae in
uicere, humilitate ac beneuolentia. *Gregor. dial. lib. 4.*

Si cogitatu offendisti, cogitatu reconciliare: si verbis reu-
ctis, factis. Non enim quem factis laesisti, sine factis placari
causa oras Deum, sine causa elemosinas facis de rebus ge-
spoliasti. Quid enim prodest, si vnus ad Deum pro te oras, &
aduersum te Deum interpellat iuxta illud Ecclesiastici 34. De
quorum non probat Altissimus. *Chrysolom. in Math. 3.*

Frustra propitiari tibi Deum quaerit qui cito placari in
negligit. *ibid.*

Si tantummodo non laedas eum, qui te laesit, auer-
teat, nec libenter cum videas, manet sine dubio vultus in peccato
dolor angustia in corde. Quod si est, nondum vitae quod
suis mandauit, expletur. Nunquid tu ita vis propitiari tibi
um, ut non te quidem laedas, auer- teat, nec libenter cum videas,
tuorum memoriam teneat, & videre tenentur leguntur
ga te esse Deum, quam delictorum veniam potest talem te
re debes hinc qui deliquerunt in te. *lib. de compunctione cordis.*

Sua mensiam cuiusque potentis in te. *lib. de compunctione cordis.*

seffis vestibus & iniquitatis accedere, quanto magis a com-
terni regis, id est, ab altari domini debet te vniuersum
odii veneno percussus, iracundiae furore repletus cum reuer-
humilitate subtrahere, propter illud quod dicitur Vade pro-
ciliari fratri tuo, & tunc veniens offeret munus tuum. Ex-
mice quomodo huc intrasti, non habens vestem noniam. *cap.
in serm. consecrationis Eccl.*

POETICAE SENTENTIAE.

Plaut. in Amph.
Nam in hominum aere multa eueniunt hauijandi
Capitum Solupatei: max. rursus in miseria.
Ira interuen. ant. & edent rursus in gratiam.
Verum iras si qua forte eueniunt hauijandi
Inter eos: rursus in gratiam in gratiam est.
Bis tanto amicus sunt inter se quam prius.
Terentius.
Amantium in a, amoris redintegratio est.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Diffensio ab aliis, a te reconciliatio incipit, cum ignominia, re-
necium tuum tempera, ut non ignoscere videaris, sed obsequio
qua grauilissimum poenae genus est, contumeliosa venia. *lib. 1. de
de Moralib.*

APOPTHEGMATA.

Euclides cum fratre simulas erat: Is quum ministrum duxisset
Disperam nite vltus fuero: Euclides contra. Disperam (quae)
ne tibi petulaero. Hoc dicto soluta est simulas, & celum est in
gratiam. *Erast. lib. 6. apoph.*

M. Crassus. Quum Pompeius & Crassus in consulari collegio
cessuri essent magistratu, libi vltum in somnis, locum nullae re-
us se magistratu abdicarent, quam in gratiam redirent. Item dispa-
tante populo, Pompeius nihil motus est: Crassus tunc peruenit ad
legae dexteram porrexit, dicens: Nihil, o Quirites, me ad eum se-
cturus mihi video: si prior cum Pompeio in gratiam rediret, quam
vos etiamnum impuberem Magnam cognominatus: cum praes
triumphum decreuisset, quam in tenatum allectus esset. *Plin. in
Crasso.*

Cicero. Crassus in Syria profecturus, malens Cicero tam am-
cum quam inimicum relinquere, officiole salutato dicitur, sed post-
lum velle cenare: quem Cicero alacriter excepit. Post aliquo die
quidam amicorum egerunt apud Cicero, ut cum Vano quocum-
que rediret in gratiam. Num, inquit, & Varius mecum cenare
vult? Significans, illum cenam ambire potius quam amicitiam.
Erast. lib. 4. apoph.

Ludouicus XII. Gall. Rex. Anna regina eius vxor, acris de lege
apud cum inhabitabat, & tandem se adepturam sperabat, ut Claudiam
filiam (postea Francisci Valeli coniugem) deponderet. Carolo V.
Maximiliani Caesaris nepoti. Sed rex sapientissimus, veluti praedige-
ens inter Hispanos & Gallos nullam posse in reconciliacione
mo discordes perpetuo fore: Tu vis, inquit, fides ferre inter fe-
& mures. *Ex lib. facere dictorum a Ludouico, qui commentum in
nea Syluis de dictis Et factis Alphonfi adnotatus est.*

SIMILITVDINAE.

Nazianzen. Veluti si quis ramum arboris in aliam partem vi-
detorqueat aut inflectat, cum forte remiserit, in id quod fuerat ad
matis pedus recurrit, & naturae prioris obicit locum atque offren-
dit quod violenter quidem declinatus fuerit, non tamen recedens
violenter: Ita qui contra naturam aut debitum se gregari fuerunt
aut discessi, quanto diffusius separati fuerunt, tanto ardentius & in-
stantius adiunguntur. *Lib. 7. de reconciliacione.*

Rebellio.

LOCI BIBLICI.

R ebellio damnatur. *Deut. 21. V. 27, 1. Sam. 15. 23. Rebellionis mer-
ces. Esa. 45. 24.*

Rebelle in Mosen comburantur. *Nam. 16. V. 35. Rebelle Is-
raelita. Deut. 9. 24. Et 31. 27. Core, &c. Num. 16. v. 1.*

EXEMPLA BIBLICA.

Rebellionis exempla: Israelita, *Exod. 16. V. 20. Num. 14. 4. Et 26. 9.*

Deut. 9. 23. 24. Core, Darhan & Abiron. 16. 12. 14. Ieroboam, 1. Reg. 11.

26. Zambrin, 16. 9. 16. Serui Benadad, 20. 32. Oleez, 2. Reg. 17. 4. Ioachim,

24. 5. Sedechias, 5. 20. 2. Paralip. 36. 13. Ezech. 17. 15. 16. Edom, 2. Paralip.

21. 8. 9. 10. Iudxi, 1. Esdr. 4. 8. 12. Subditi Alexandri, 1. Machab. 11. v. 14.

*Philippus, 2. Machab. 13. V. 23. Minatur etiam Deus se fame, peste &
gladio perditurum Sedechiam & populum Iudaicum, aliasque omnes
gentes, quae detrectent seruile regi Babel, Iere. 27. 8. Ezech. 17. 13. Alter
Hebraeorum litigantium, *Act. 7. 27. Israelita, Rom. 10. 21.**

Rebellis dicitur, qui semel & iterum victus, atque in dedicationem
receptus, insulose bellum instaurat, & legitimo domino obedire
recusat. Is variis nominibus perniciam suam pingentibus, ab He-
braeis inducitur, vta Latinis appellatur, apostata, defector, proditor,
perfidus, &c.

Reconciliatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

R econciliatio, Graece *καταλλάξις, διαλλαξις, ηδωξις, η, & διαλλαξις,*
reconcilio dicitur. Est autem reconciliatio amicitiae reparatio,
secundum B. Thom. 4. sent. dist. 35. q. 1. ar. 5. Venit autem reconci-
liatio a reconciliare, quod est in gratiam restituere, quoties scilicet
amicus qui interposita aliqua offensa, aliquandiu fuerint, in pristina
redant beneuolentiam familiaritatem. Venit, autem a concilio, quia
quid sit, vide supra in Concilio. Hinc fit concilium, multitudo populi
conuolendi praeter congregata a quo conciliabulum, locus in quo
concilium congregatur.

LOCI BIBLICI.

Reconciliatio cum Deo per Christum. *Rom. 5. V. 10. 11. 12. Corinth.*

*5. v. 18. 19. Coloss. 1. V. 20. 22. Reconciliatio cum fratre praecipitur, *Mat. 5.**

*5. 24. Luc. 5. v. 16. Reconciliations seu expiationis dies, *Leuit. 23. 27.**

PATRV M SENTENTIAE.

Si absens est, vade non pedibus corporis, sed animo humili te pro-
fermas in conspectu eius, cui oblaturus es: si praesens est, reuocan-
dus est ad mortem ab eo veniam petendo, si cum laesisti vel si re-
laesisti, dimittendo rancorem. *August. in Matrh. 5.*

Sciendum quod ille recte dicitur sui veniam postulat, qui prius
hoc, quod in ipso delinquitur: relaxat. Munus enim non accipitur,
nisi ante discordia ab animo pellatur, dicente veritate: Si offers mu-
nus tuum, &c. Quia in rependendum est, cum omnis culpa muneris

PC
POLYANT

